

Opetussarja Roomalaiskirjeestä Loimaalla nro. 9 / 16.8.2024

Teksti Roomalaiskirje luku 9

1 Apostolin rakkaus kansaansa kohtaan (Roomalaiskirje 9:1–5)

- Kun apostoli on avannut tarkasti ja laajasti syntisen vanhurskauttamisen kallista asiaa, hän ei voi ohittaa kysymystä Jumalan omaisuuskansasta, Israelista
- Rakkaus ei ole vain puhdasta iloa, vaan suurta ja syvää sydämen murhetta, jopa katkeraa surua; tämän apostoli osoittaa, kun hän puhuu Israelin kääntymisestä Jumalaa vastaan, joka ilmenee siinä, että he olivat vainonneet profeettoja ja ristiinnaulitsivat Jumalan Pojan Jeesuksen.
- Pyhä Paavali jopa sanoi, että **”soisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljeni hyväksi.”** (9:3)
- Kohdallaan on Aamoksen Sana Israelista: **”Mutta ette murehdi Joosefin sortumista.”** (Aamos 6:6)
- Israelilla oli kuitenkin lapseus (adoptio), kirkkaus (doksia), liitot (diatheke), lain antaminen (nomothesia), jumalanpalvelus (latreia), lupaukset (epaggelia)
- Emme voi puhua kevyesti kirkon rappiutilasta, tai yleensäkin kristikunnan rappiutilasta, mikä, vaikka onkin tosiasia, vaatii aidon ja syvällisen murheen tästä kirkon syvästä luopumuksesta; vain Pyhä Henki vaikuttaa sen
- Israel on Jumalan valittu kansa, heille annettiin laki, heistä olivat isät (patriarkat) ja heille annettiin lupaukset

2 Jumalan valinta – Jumalassa ei ole vääryyttä (Roomalaiskirje 9:6–29)

- Jumalan valinnan mukainen aivoitus (9:11) – teologiassa puhutaan ennaltamääräämisestä, predestinaatiosta
- Reformoidut kirkot opettavat kaksinkertaisesta predestinaatiosta, toisin sanoen, että Jumala on jo ennalta määrännyt jotkut ihmiset kadotukseen, ja näin ollen heille ei edes tulisi saarnata evankeliumia (vaikka emme tiedä, keitä nämä ovat); tämä on väärä opetus.
- Lähtökohta oikeaan Raamatun ymmärtämiseen ennalta valitsemisessa on seuraava:
- **”Jumala on ennen maailman perustamista valinnut meidät (siis kaikki ihmiset) olemaan pyhät ja nuhteettomat Hänen edessään, rakkaudessa, edeltäpäin määräten meidät lapseuteen, Hänen yhteyteensä Jeesuksen Kristuksen kautta”** (Efesolaiskirje 1:3–5)
- **”Jumala tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden”** (1. Timoteus kirje 2:4)
- **”Menkää siis, ja tehkää kaikki kansat Minun opetuslapsikseni”** (Matteus 28:18–19)
- **”Minä olen armollinen, kenelle olen armollinen, ja armahdan, ketä armahdan. Niin se ei siis ole sen vallassa, joka tahtoo, eikä sen, joka juoksee, vaan Jumalan, joka on armollinen”** (9:15–16); Tästä Luther sanoo: *”Älköön kukaan jääkö tässä spekulimaan Jumalan tahtoa omasta pelastuksestaan ja Jumalan armosta, niin että joutuu pelon ja epätoivon syvään kuiluun. Sen sijaan, katsokoon Jeesuksen Kristuksen verihaavoja, joista veri on vuotanut syntisten sovituksiksi ja pelastukseksi. Tämä on teologiaa parhaimmillaan.”*

3 Siionin loukkauskivi (Roomalaiskirje 9:30–33)

- Loukkauskivi ja kompastuksen kallio Vanhassa Testamentissa
 - o loukkauskivi (Jesaja 8:14; Roomalaiskirje 9:32) – oppi syntisen vanhurskauttamisesta on ihmiselle pahennus
 - o kompastuksen kallio (Jesaja 8:14; Roomalaiskirje 9:33) – ihminen on ylpeä, luonnostaan taipumaton nöyrytykseen Jumalan väkevän käden alla, ja siksi kompastuu lahjavanhurskauteen
 - o perustuskivi (Jesaja 28:16) – Kristuksen lunastustyö Golgatalla
 - o koeteltu kivi (Jesaja 28:16) – ainoa pelastuksen perustus, joka kestää
 - o kallis kulmakivi (Jesaja 28:16; Psalmi 118:22) – 5. Mooseksen kirja 32:4
- Viitteet Uudessa Testamentissa
 - i. Matteus 21:42 **”ettekö ole lukeneet kirjoituksista; se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät”**
 - ii. Luukas 2:34 **”Tämä on pantu lankeemukseksi ja nousemukseksi monelle Israelissa”**
 - iii. Apostolien Teot 4:11 **”se kivi, jonka te rakentajat hylkäsitte”**
 - iv. Roomalaiskirje 9:33 **”loukkauskivi, kompastuksen kallio”**
 - v. Efesolaiskirje 2:20 **”kulmakivenä itse Kristus Jeesus”**
 - vi. 1. Pietari 2:6 **”Minä lasken Siioniin valitun kiven, kalliin kulmakiven”**
 - vii. 1. Pietari 2:8 **”kompastuskivi ja loukkauskallio”**

Nämä kohdat puhuvat syntisen vanhurskauttamisesta Kristuksessa; perisyntisen turmelema ihminen kompastuu ja ruhjoutuu tähän, koska liha sokeuttaa ihmisen itse lepyttämään Jumalaa. Mutta joka Kristukseen uskoo, ei häpeään joutu: tässä on Jumalan armo; Sana vetää syntisen ihmisen parannukseen, synnin tunnustamiseen ja vaikuttaa uskon Kristukseen. **”Oi Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat Hänen tuomiionsa ja käsittämättömät Hänen tiensä.”** (Roomalaiskirje 12:33)

Harri Lammi, V.D.M. Jumalan Sanan palvelija, Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa